

מסורת הש"ס

(א) רש"י ח"ג (ב) כל"ס פ"ט
 וסב"ד ח"ב (ג) ג"ז ס"ס ח"ד,
 (ד) ג"ר המעשה שפחחא,
 (ה) כבודות לת, (ו)ספחא כל"ס
 פ"ב, (ז) (מרוזין קד: (ח) ב"ק
 ס"ה (ט) (מי כל"ס פ"ו ח"א),
 (ע) (מי פירש"י מרוזין קד: ד"ה:
 דק"ן ל"ט ספ"ה), (פ) רש"י ס"ה
 כ"ב ד"ה וסב"ד ל"ט ספ"ה

תורה אור השלם

1 ואיש אשר יגע במשכבו
ויבסס בגדיו ורחץ במים וקטא
עד הערב: ויקרא טו ה
2 כל המשכב אשר תשכב
עליו כל ימי זוכה במשכב
נדרתה יהיה לה וכל הבלי
אשר תשב עליו טמא יהיה
בטטאת נדרתה: ויקרא טו כו

הגהות הב"ח

(א) גם' ד"ה פ"י טו"ה שמה
ט"ל שול דחן כ"ל וחיבה לון
נמחק: (ב) שם ח"י אף ספינה
: 666 :

גליון הש"ס

גמ': ויחזיקו בלי חרם מנזן
השחרור. פי' רש"י מירוצין דף
קק ע"א ד"ה לא ונכנסות דף
לא ע"א רש"י ד"ה אין מדרס
ול"ע:

מוסף רש"י

כלי חרס דלות ליה טורה
במקרה. דלמי (יחזקאל) וזאת
תשובה, שאין לי טורה אלא
כשכרתו (עוזבין קדוה) מסין
במת מנין. ששטח, לפי
שנאמר במת בני מדין (במדבר
לא) וכל בגד וכל כלי עור וגו',
זה אינו אלא ככלל בגד ולא ככלל
עור ולא ככלל כלי עץ, מנין
ששפלי רוח ששטח כלל המת

רבינו חננאל

[illegible]

אמר רבי עקיבא פרק תשיעי שבת

לעת מלאה טמאה אפילו חינה רוב גודלה היו טיילטול וטמאה: לרדין: טמאה מדרס. שלישיבה

ולחנניא טיילטול
 טיילטול (6) (אין) ¹² דחנני
 כקתידרא טמאה מדר
 מת של אבנים טהור
 ואם יש בה בית קבר
 מת ¹³ שלש תיבות
 מצדה טמאה מדרס
 מת ¹⁴ יזהבא במדה
 מדרס כלי חרס טהור
 הספינה מאי קאמר א
 מדרס כלי חרס טהור
 חרס טמאה כחנניא ר'
 טהורה כתנא דידן מה
 אף (5) אלא אמר רב
 כלי חרס טהור ומגנא
 כתנא ובין מגנא טמא
 מדרס דידן ר' יוסי א'
 כחנניא ¹⁵ מדרס כלי
 חזקיה דאמר קרא יוא
 מקיש משכבו לו מה
 במקוה אף משכבו
 במקוה דבי ר' ישמעל
 יהיה לה מקיש משכבו
 טהרה במקוה אף
 טהרה במקוה לאפוקי
 טהרה במקוה מתיב ר'

ה' (נצ"ח ע"ג). אף אומר בטומאה
הוא בפיהם דכי אימתר ההיא
למלכה ולא מעין מלכה ראשונה
ראשונה ואומר זו עמוד ועשה
ראוי ולא לומר שמה מיוחדת
ואת בישראל דהא כתיב (במדבר
יחזקאל ו') וכל טמא מה שבתלמוד
ואת שכן או לטומאת גדלה ולא
נעשה הוא הטומאה (כמו) על
אמר שזה הוא המקבל כל טומאה
וי' זו אינו נעשה אצל הטומאה:
מיטלטלת יש לה חלון מלמעלה
למדרס לא חייא הוייל וחלויה
אם מלמטה ולא צריך טומאה ולא
אפשרת לה לזון בשרה במדה ולא
לומר שצריכה למדד ארצה ורחבה:
עליו הוב ולא נגע באיורי טהור
ליף לה מקדש: **מאי קאמר.**
ינה טהורה כל טעומות מגע
אם נגע הוב בחביו: **ופסינא**
דליף טעמא משק וחרס לא
ב' (משנ' ו) והא נמי בלב ים היא:
מגע קאמר ומאי אף הא לא
מא אף זו כיווא זו: **ופסינא**
מבלל ים שנה גדולה לא
מאי לתרזי ופסינא של חרס
קמא לרבי יוסי אלא משום
משכבו. הוא והמסבך החרס
במקומו דכתיב (ויקרא טו) **וישבר**
זו טהוריו טעומות מגע

לא אסר רב פפא תוה קמא סבר מרדכי כלי
הנזרה כוננו, ומרדכי בלי חרם מנול דשדור
הוא דאית ליה חרדה בקיבור, אף שמכאן
מקובל תוה מיטאט מרדכי ורבי ר' אשימכא
והוא טמא. ענין הרב הזה שלא
לשעריהן של חילקל תוה כיצאם בלי לא
ועל שנתו שדור מילום, (אחריה) ואנא
דחור ליהוי חרדה, ונחשאת אסר דמסין
דאסי עשו! ואנא! דרבי ר' אשימכא ליה חרדה
מכאן כי ארעו ארעו שיש ליה חרדה
(משיעו כרתום) חרדה במשכא, משיעו
דחתי קרביי חרדי, (אחור) על הכא חרדה
היה שדור. חרדי, חרדי לגרונה של ארעו

פד.

שוררים שמה יצאו. נראה לרי'
 'סאה חמה לרי' יחזק אחי נקט
 כסא דמה שטרקין ספינת הירדן
 (מצי' נ) ולאו משום דלא שמה
 מיטלטלו ועוד דנראה דלפני הירדן
 מיטלטלת אפילו על ידי בני אדם דאי
 אינה מיטלטלת אלא על ידי שוררים אם
 כן ממתניין דכלום דמן ספינת
 הירדן שמההוּהוּ מצי' לאוכוחי
 דלחניה שמה יצאו:

ואמר רבי יוחנן אם יש בה בית
קבורה רישונים ב' מהא
דקתי צמטה טמאה טמא מת לא
מני לאמרי רחמי דלוינא לימר
שמעטלטל על ידי בני אדם:
שלש תיבות הן קשה לרי'
דלאא מיימי דהי' דהי'
ממוס דהיא סיפא דהיא דג' עגלות
כן אס קו היה לאמרי הדיא דג'
עריבות שהן צינטיס:
הבאת בבדח טהורה טבחים.
אסתחה למעלה קחי
דפתחה מעלה דחזוי למדקס לא
צעי מיטלטל מלא וירקן כדאמרי
בבבורות (דף לז:).

מלא אמר רב **נבב** ח"ק ב' ושל
עין בין מדרגה בין מגע
שטא. עינא דרעיו תס דלתא לו
לגהיג של עין וספיתא הירדן אל הוה
ליה אללא לאסורי שמיא קאמא דלח"ק
וספיתא של חרס טהורה כחנא דידן
ולר' יוסי אף הספיתא טומאה כחניגה
ואף דרבי יוסי חמגע דקאמר ח"ק
דטמא על כן נראה לרעיו חניג
דריח דגריסין במילתיה דרב וצד
וספיתא של חרס טהורה כחנא דידן
וטומאה כחניגה כמו מגע (דכלי חרס)
לעיקר מילתיה דח"ק אללא דאקדוק
אללא ח"ק פפא ה"ק ב' וספיתא של
מגע אף הספיתא טהורה כחנא דידן
תני תנא קמא כהדיא דטהור:
שקור. לאו דוקא נקט מקור דהא ו
יס דבעי למינקט מקור גבי משכב
מכריז. שיהא טעון במשכב ומושב
לר' יוסי דלמי ליה טהור:

ה' ויהיה בטקוה. חזמה דהא כופת
הנה עממה מדרס דאדמרינן בהעור
לית ליה טהרה במקוה ואומר רבינן
קאטעס דמיירי במקוה כלי עץ ואין
אף פשוטו כלי עץ יס להס טהרה
טהרה (דף ע"ט.) ו'לדמור מטה מיטהרת
עין בגון ארובה וסתי כרעיס ואומר
ישל מל דאין לו שום טומאה אלא
בדפריס לעיל בפרק במה אשה (דף
י"ח) להו טהרה במקוה ואמר ר"י
(א) וכל כלי עץ תתקטלו דתשמע
בזמ דכתיב העם חיים מיתטלטל מלא וירקון
ה' מה עמשה חיים מיתטלטל מלא וירקון
ה' הכי אלא משק כדכתיב (ובדאשת
ו' ויהי נקט נמי בכל דוכחא מה
ולא נקט מה בגד מיתטלטל מלא
ויב' גבי שק או בגד או עור או שק;
מה

מסך. של קנים: במה מניין. שהוא
ומושכ מקבל טומאה מבע במה:
ודין

[illegible]

עין משפט
נר מצוה

יג א מ"י פדיו מהלכות כלס
הלכה ג:
יד ב שם הלכה א ופדיו
הלכה טו ופדיו טו הלכה
ז:
טו ג מ"י פדיו שם ופדיו שם
הלכה ג ופדיו מהלכות
טוהלכה מה הלכה ג:
טז ד מ"י פדיו מהלכות
כלס הלכה ח ופדיו
הלכה א:
יז ה מ"י שם פדיו הלכה יג
ופדיו הלכה א:

ב. נסים נאמר

אמר רבא ולחגיגה טלית
של יד שורשים שמה
טלית, דהנן ג' צללות
הן העשירה כקדורה טמא
מדרס, כמטה טמא
מן מ"ו, וזה טעם כס'
ליום בפרק ג' תריסין, וגם
כ' כי יש משנה אחת
ביתוב קן הראוי לנו לבאר
כ' אע"פ שהטעם הוא חמור
מכל העשרות וקשה מה
כמו ששינוי במשנה וכלם נרא
ו' חמור מכלם מה שהיה
מבאר חז"ל כן שאין כן
ליום מסמך, אינו טעם
ששכב וימשיך, כמו שהיה
בחבור כהנים חז"ל
מכאן ומכאן לא מה, מה
אמנם שיש טעם טעם טעם

[illegible][illegible]

היה זהו חזקת המלך, והוא היה
המלך, וזהו שכתבנו בפרשת
ויקרא (ויקרא יא) ואותו

סחני' כבר גמרין שהספן
שומאה למפץ במת ובשרי.
דליית ליה טרה במקום
פי' כגון ששומאיו מתוך
כל כלי ארש (לדברים הללו)
מכר ליה לרי חנינא רחמנא
וי' טמא הוא, הא יש צמוד
על סמאצו. עיקרו דמלתא